

РЕШЕНИЕ

№ 6580

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **11857** по описа за **2025** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., срещу Решение № 3379 от 10.09.2025 г., постановено по НАХД № 6238/2025 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 6-ти състав, с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление (НП) № 22-2500145 от 03.04.2024 г., издадено от И. Х. Й. – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на дружеството „ЦБА ЕКО МАРКЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева, на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на Софийския районен съд. Поддържа се, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че работодателят е изпълнил законоустановеното си задължение за уведомяване на НАП и законосъобразно е приложил разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 5 чрез подаване на коригиращо уведомление. Сочи, че процесното нарушение се изразява в изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ при липса на валидно възникнало трудово правоотношение, поради което не са били налице предпоставки за корекция на данни, а за ангажиране на

административнонаказателна отговорност. Навеждат се доводи за неправилна правна преценка относно приложимостта на Наредба № 5 и за необоснован извод за липса на нарушение, като се подчертава императивният характер на задълженията по чл. 62 КТ и високата обществена опасност на деянието, изключваща възможността за маловажност по силата на чл. 415в, ал. 2 КТ. Иска се отмяна на решението на районния съд и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Т., който поддържа жалбата по изложените в същата основания. Моли съда да отмени решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно и да потвърди издаденото наказателно постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ЦБА ЕКО МАРКЕТ“ ООД, редовно призован, не се явява и не се предстялява. С отговора на касационната жалба, депозиран на 10.11.2025 г., излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира сторените разноски за двете инстанции.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, предстялява се от прокурор С., който изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 3379 от 10.09.2025 г., постановено по НАХД № 6238/2025 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 6-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № 22-2500145 от 03.04.2024 г., издадено от И. Х. Й. – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на дружеството „ЦБА ЕКО МАРКЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева, на основание чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

За да постанови обжалваното решение, районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка: при извършване на проверка за спазване на трудовото законодателство чрез Информационната система на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – регистър на уведомленията за трудови договори, е установено, че на 31.10.2024 г. работодателят „ЦБА ЕКО МАРКЕТ“ ООД е подал уведомление, с което е регистрирал в системата на Националната агенция за приходите данни за сключен трудов договор с Г. В. К., ЕГН [ЕГН]. На 05.11.2024 г. е подадено последващо уведомление за заличаване на същите данни, поради липса на действително възникнало трудово правоотношение.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол изх. № ПР2504700/27.02.2025 г. Въз основа на констатираното, актосъставителят Р. В. А. – главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ – С., е съставила АУАН № 22-2500145/27.02.2025 г. срещу дружеството за нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ във връзка с чл. 1, ал. 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г., който е връчен редовно на същата дата. В законоустановения срок възражения не са депозирани.

След анализ на административнонаказателната преписка Директорът на дирекция „Инспекция по труда“ С. - И. Х. Й., е издала наказателно постановление № 22-2500145/03.04.2024 г., с което на „ЦБА ЕКО МАРКЕТ“ ООД е наложена имуществена санкция в

размер на 1 500 лв. на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 КТ.

Районният съд е приел, че фактическата обстановка се установява от събраните писмени доказателства и свидетелските показания, които е обсъдил в тяхната съвкупност и е кредитирал като непротиворечиви и достатъчни за изясняване на спора от фактическа страна.

Районният съд от правна страна е приел, че при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е счел, че актът съдържа всички изискуеми по чл. 57 ЗАНН реквизити, издаден е от компетентен административен орган и формата му съответства на нормативните изисквания, но материалният закон е приложен неправилно, поради което е отменил наказателното постановление, приемайки че не е извършено административно нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съд възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН установената от СРС фактическа обстановка. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в необходимия обем.

Императивната разпоредба на чл. 62, ал. 3 КТ въвежда задължение за работодателя или упълномощено от него лице да изпрати уведомление до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване, като целта на тази регламентация е осигуряване на публичност и проследимост на възникването, изменението и прекратяването на трудовите правоотношения, както и защита на трудовите и осигурителните права на работниците и служителите. Следователно задължението за уведомяване е функционално и правно обусловено от наличието на валидно възникнало трудово правоотношение.

В конкретния случай по несъмнен начин се установява, че на 31.10.2024 г. е изпратено уведомление до съответната ТД на НАП за сключване на трудов договор с лицето Г. В. К.. От събраните по делото доказателства обаче се установява, а и не се оспорва от касатора, че лицето Г. В. К. не се е явило на работа и не е подписало трудов договор с работодателя „ЦБА ЕКО МАРКЕТ“ ООД, поради което между страните не е възникнало валидно трудово правоотношение. Самото изготвяне на проект на договор или намерението за постъпване на работа не са достатъчни да породят правни последици, доколкото липсва насрещно изразено съгласие на работника в изискуемата от закона форма.

При тези фактически обстоятелства съдът приема, че за работодателя не е възникнало задължение за уведомяване по смисъла на чл. 62, ал. 3 КТ, доколкото законът обвързва това

задължение единствено със съществуването на действително сключен трудов договор. Изпращането на уведомление при липса на валидно правоотношение представлява преждевременно изпълнение на невъзникнало задължение, което не поражда правни последици в сферата на трудовото и осигурителното право и не осъществява обективните признаци на административното нарушение.

Обстоятелството, че впоследствие работодателят е подал уведомление за заличаване на първоначално подадените данни, не променя този правен извод, доколкото корекцията е предприета именно с оглед липсата на валидно трудово правоотношение и с цел привеждане на регистъра в съответствие с действителното фактическо положение. В този смисъл поведението на работодателя не разкрива противоправност, а стремеж за отстраняване на несъответствие, произтичащо от преждевременно подадено уведомление.

Административнонаказателната отговорност по чл. 62, ал. 3 КТ предполага наличие на реално възникнало трудово правоотношение, което да подлежи на регистрация пред НАП. При безспорно установената липса на подписан договор и на фактическо постъпване на работа от страна на лицето К., обективните признаци на състава на административното нарушение не са осъществени. Налагането на имуществена санкция в подобна хипотеза би означавало разширително тълкуване на санкционната норма, недопустимо с оглед принципа на законоустановеност и стриктно тълкуване на административнонаказателната отговорност.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира допуснати нарушения на материалния закон или съществени процесуални нарушения. Наведените с касационната жалба оплаквания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК във връзка с чл. 63 ЗАНН се явяват неоснователни. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото и отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в депозирания отговор на касационната жалба, съдът констатира, че няма доказателства за заплатена сума за адвокатски хонорар. Предвид горното съдът счита, че не са представени доказателства за реалното извършване на съдебни разноски, поради което такива не следва да бъдат присъдени.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3379 от 10.09.2025 г., постановено по НАХД № 6238/2025 г. по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 6-ти състав е отменил Наказателно постановление (НП) № 22-2500145 от 03.04.2024 г., издадено от И. Х. Й. – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.